

Marcellus

Een rekenopgave

Het leven is een opgave, het leven is een *rekenopgave*. Voortdurend probeer je van alles erbij op te tellen, en regelmatig bereken je de uitkomst ervan. Heeft het mij opgeleverd wat ik ervan verwachtte? Wat kan ik er nog meer van maken?

Bij een onverwachte meevaller wordt wat je al hebt, vermenigvuldigd en zie je hoe de waarde van je leven is vermeerderd. Bij tegenvallers verlies je iets en wordt de uitkomst beduidend minder. Soms kom je zelfs in het rood terecht en is het de vraag hoe alles weer positief te krijgen. Sommige mensen leven hun leven lang in de min. Anderen zullen hen iets moeten geven zodat ze in de plus terecht komen.

Het leven is een opgave, het leven is een *rekenopgave*. Hoe groter de uitkomst, hoe geslaagder het leven is – zo wordt over het algemeen gedacht, zo wordt het aan kinderen en jongeren voorgehouden. Je moet iets van je leven maken tenslotte, je moet voor jezelf opkomen. Toch berust dit volgens mij op een groot misverstand. Wat je ook doet, wat je ook wint of verliest en hoe je ook rekt: uiteindelijk zal de uitkomst één zijn, van iedereen. Niet omdat je alles wat je hebt, ooit weer zult moeten verliezen. Wel omdat je op een dag alles wat je tijdens je leven hebt verworven aan winst en inspanningen, zult gaan delen. Tien min negen is één – dat is verlies. Maar tien gedeeld door tien is ook één, en dat is winst hoe raar het ook klinkt. Misschien zijn daarom zoveel mensen bang om te delen: ze beschouwen het als een verlies.

Het leven is een opgave, het leven is een *rekenopgave* en kent maar één juiste uitkomst: één.